

via autem consignificat assensum & serium affectum voluntatis ad faciendum.

2. Ipsum colophonem rei. ubi est

2. Præceptum

a. Timendi Deum. Timor Dei significat animi submissionem, qua, nobis abnegatis, Deum summum bonum, ipsius testimonio & federe nobis addictum, in desiderio & fiducia respicimus, cum sollicita cautione eum & gratiam ejus amittendi, tanquam summi mali. Et hic est filialis timor, quem tantopere commendat scriptura. Alius verò mercenarius, qui ex amore quotidianæ mercedis sive temporalium bonorum, & metu eis carendi proficiscitur. qui cum amore boni veri & odio peccati erat in fidelibus veteris testamenti, durante servitute elementorum mundi. At servilis timor est cum hypocrisi, quum quis dominum respicit, ut vindicem rigidum; ideoque bona facit & mala omittit in vitus.

β. Servandi præcepta ejus, nimirum: cum seria delectatione in bono opere, & seria aversione mali. Deum enim amare impossibile est, si non ametur voluntas ejus sancta & bona. Qui verò amat bonum, odit malum. Pl. 97: 10. Am. 5: vers. 15. 1. Joh. 2: 3. 4. 5.

b. Confirmatio præcepti secundum ejus utramque partem;

a. Nam hoc est totus homo. q. d. extra hoc, nimirum cognitionem & timorem Dei, nihil est, quantus etiam sit sapientia, dignitate, viribus, opibus. Hæc est confirmatio primæ partis præcepti. Interpretatio ista verborum talis est, ut ad eam omnes aliæ revocari possint. Hic, Deus, est totus homo & omnis homo. quia in ipso vivimus, movemur & sumus. Hic sive ista conditione est omnis homo, ut Deum timere debeat. vel, hic, qualis toto libro descriptus est, est homo. quæ interpretatio est A. E. vel hoc est totus homo, quò scilicet totus spectare debet. Merc. &c. vers. 13.

β. Nam omne opus Deus vocabit in judicium, habendum de omni occulto & ignorato, sitne bonum an malum. vers. 14. hoc est, Deus suo tempore omnia cogitata, dicta, facta ad

L

re-